

[Poul H. Møller]

sigt med dannelsen af denne fond, idet vi ikke er i tvivl om, at den hidtidige ATP-bestyrelse kan klare at forestå udbetalingerne af disse midler på lige så tilfredsstillende måde, som den hidtil har forvaltet dem. Kristeligt folkeparti vil derfor også klart gå imod dette forslag.

Alfred Hansen (DR):

Jeg håber, at ordføreren for kristeligt folkeparti med sit indgående kendskab til spillet Matador nøje har lagt mærke til, at de første felter, man kommer på, efter at man er startet, er Rødovre og Hvidovre. Senere kommer man til Roskildevej, og de sidste, man kommer til, inden man kommer til start igen, er Frederiksberg og Rådhuspladsen. Jeg håber også, at kristeligt folkepartis ordfører har lagt mærke til, at grundene på Rådhuspladsen og Frederiksberg er langt dyrere, end de er ude i Hvidovre og Rødovre. Og så vil det være naturligt, om repræsentanten for kristeligt folkeparti i en ledig stund sætter sig til at fundere over, hvordan det nu kan være.

Det ligger sådan med hensyn til dyrtidsportionerne, at retsforbundet har været meget opmærksomt på det problem, som de indefrosne dyrtidsportioner afstedkommer. Vi anmodede allerede i april 1978 om at få en forespørgselsdebat vedrørende dyrtidsportionernes fremtid. Forespørgslen blev afholdt den 27. april 1978, altså for godt halvandet år siden. Der foreslog hr. Ib Christensen som ordfører for retsforbundet følgende dagsorden:

»Idet folkettinget opfordrer regeringen til at fremsætte lovforslag om øjeblikkelig ophævelse af suspensionen af de såkaldt overskydende dyrtidsportioner og om ophør af statens forpligtelser til at indbetale fremtidige overskydende dyrtidsportioner til ATP-fonden, og idet tinget udtaler, at de indtil nu til ATP-fonden indbetalte overskydende dyrtidsportioner bør udbetales lønmodtagerne snarest . . . .«

Den 1. september 1978 fremsatte undertegnede følgende dagsordensforslag - det var forud for overenskomstforhandlingerne:

»Idet folkettinget opfordrer regeringen til, inden overenskomstkravene udtages, at klargøre, om og hvornår de indefrosne dyrtidsportioner skal udbetales til lønmodtagerne, og om dyrtidsportionerne fra næste overens-

komstperiodes begyndelse skal udbetales på normal vis . . . .«

Med henvisning til disse to dagsordener håber jeg at have illustreret, hvad retsforbundets holdning har været til dyrtidsportionernes fremtid. Denne holdning har vi fortsat. Vi anmodede gennem den sidst oplæste dagsorden regeringen om at klargøre sin holdning forud for overenskomstforhandlingerne, som desværre ikke blev ført til ende, idet et indgreb fra folkettinget og regeringen forhindrede, at arbejdsmarkedets parter på legal vis selv fandt ud af, hvad lønnen var for arbejdet de næste 2 år.

Ser man på forslaget her fra regeringen, har man nu tilkendegivet, hvad man ønsker dyrtidsportionerne skal bruges til, og det er dog noget. Vi har længe efterlyst fra retsforbundets side en tilkendegivelse af, hvad regeringens planer var.

Man henviser til, at den enkelte lønmodtager selv skal bestemme over disse midler. Det synes jeg er en god idé. Man kunne endda opfordre lønmodtagerorganisationerne til at lade afholde en urafstemning blandt deres medlemmer om, hvad deres holdning er til dyrtidsportionerne, stille dem over for et valg, om de ønsker dem udbetalt her og nu til fri rådighed, eller om de ønsker dem indsat i denne dyrtidsfond, som regeringen her lægger op til. Hvis det viste sig gennem en urafstemning blandt alle medlemmer - altså ikke den holdning, som de valgte repræsentanter inden for diverse organisationer har, men den enkelte lønmodtagers holdning - at de syntes, det var en god idé, så ville retsforbundet overveje sin stilling. Men vi er meget betænkelige ved, at regeringen med fuld tilslutning fra LO-toppen har fundet frem til, at det må være den mest ideelle løsning på det problem.

Jeg vil gerne slå helt klart fast, at retsforbundet mener, at de indefrosne dyrtidsportioner er den enkelte lønmodtagers, og at det ikke er lønmodtagerne som gruppe, der skal disponere over dem. Vi mener i øvrigt ikke, det er fonde, det danske samfund har brug for. Vi mener, at den enkelte lønmodtager må have den fulde ejendomsret over disse midler, og jeg tror i og for sig, at lønmodtagerne gerne vil have disse penge udbetalt her og nu. Jeg vil vove den påstand, at Danmarks økonomi og fremtid ikke står og falder med, om disse dyrtidsportioner udbeta-